

има повече пътници, та не е чудно да ме свалят някъде – в Буда-Пеца или във Виена. – В такъв случай, може да закъс-
нея още с един, даже два дена, защото пък в неделя няма
аероплан.

Инак съм добре. Вчера вечерта гледах една глупава ко-
медия и съжелявам че отидох, но утре ще отида да чуя още
веднъж Валкири.

Получих малко от парите, които очаквах, та ме под-
крепиха за останалите дни. Иначе бях съвсем закъсала.

До виждане, и всичко хубаво. – Надявам се, че си прист-
тигнал без каквито и да е неприятности.

Целувам те

Лиза

47.

[Началото на март 1932]

Мили Ваньо,

Знаех, че днес, петък вечерта, си зает, но все мислех, че
може би за минутка поне ще наминеши.

Сега е един часа през нощта, а утре сутринта в 8^{1/4} за-
минавам за Казанлък. Онази вечер се видяхме толкова мал-
ко, че не успях дори да ти кажа, че Влайков⁴⁶ идва и втори
и трети път – да ме убеждава и моли да замина и аз с гру-
пата писатели, определени от писателския съюз. Този път
заминавам без всякаква охота – така, просто на сила (чуд-
но, нали?) – от хатър за старините му и труда, който си
направи Влайков, да изкачва толкова пъти петтях етажа.

Мъчно ми е, че онази вечер те оставих в лошо настро-
ение. Незнам от какво беше, но дано да не съм аз причината
(защото ти доста ясно го прояви спрямо мене).

Ако аз съм го предизвикала, още в къщи, като проявих
малко недоволство и нетърпение, и настоявание (против
обикновенното) когато ми каза, че си зает, – извинявам
се. – То беше, защото Влайков току-що беше идвал да ме
кандардисва, и мене ми беше неприятно, и изведнаж си по-